

ΒΗΜΑ Magazino

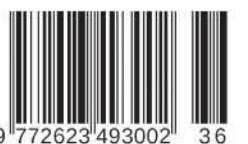

FORMULA 1
THE NEXT
BIG THING

CHARLES LECLERC

Ο ΜΟΝΕΓΑΣΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΤΗΣ FERRARI ΕΧΕΙ ΣΤΡΕΨΕΙ ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΟΥ ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ. Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΝΑΜΕΝΕΤΑΙ ΣΥΝΑΡΤΗΣΤΙΚΗ

MONTE DEI PASCHI Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ «ΒΑΔΙΖΕ» ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ ΜΥΘΙΚΑ ΔΙΑΜΑΝΤΙΑ, ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ ΟΙΚΟΙ ΜΟΔΑΣ, ΤΟ ΛΑΜΠΕΡΟ ΚΑΣΤΕΛΟ ΣΤΗΝ ΤΟΣΚΑΝΗ ΚΟΣΜΟΣ ΤΟ ΝΕΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΟΥ ΠΡΙΝΣΤΟΝ ΚΑΙ Η ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΕΜΙΛΙ ΓΟΥΕΛΣ

● Οι έξαλλοι πανηγυρισμοί των οπαδών της Ferrari μετά τη νίκη της ομάδας στη Μόντσα.

Η ΑΣΤΑΜΑΤΗΤΗ ΑΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΣΑΡΛ ΛΕΚΛΕΡ

Ο νεαρός, γοητευτικός άσος της Formula 1 εντυπωσιάζει με τις δεξιότητες που επιδεικνύει στις πίστες του αθλήματος αλλά και με την ακτινοβόλο, ακαταμάχητη δημόσια παρουσία του

ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ ΝΑΣΤΟ

«Πίστευα ότι μόνο η πρώτη νίκη μου εδώ θα ήταν ξεχωριστή σε συναισθήματα και πως αν κέρδιζα και δεύτερη φορά στη Μόντσα δεν θα ήταν κάτι τόσο ιδιαίτερο. Ομως, Θεέ μου, αισθανόμουν στους τελευταίους γύρους όπως το 2019, όταν κέρδισα για πρώτη φορά στην Ιταλία. Το Μονακό και η Μόντσα είναι οι δύο αγώνες που θέλω να κερδίζω κάθε χρόνο. Προφανώς θέλω να κερδίζω όσο το δυνατόν περισσότερους αγώνες και να κατακτήσω τον τίτλο όσο γίνεται πιο σύντομα». Τάδε έφη Σαρλ Λεκλέρ, ο οποίος θριάμβευσε την περασμένη Κυριακή στο ιταλικό Grand Prix, χαρίζοντας μια μεγάλη (και απαραίτητη) νίκη στη Ferrari. Ο 26χρονος πιλότος της Formula 1 κατάφερε να βγάλει 53 γύρους με μόλις ένα πιτ στοπ και αφήνοντας πίσω του τους πιλότους της McLaren, Οσκαρ Πιάστρι και Λάντο Νόρις. Ο αγώνας αυτός ήταν μία ακόμα υπενθύμιση του ταλέντου και της ικανότητας του Λεκλέρ, ο οποίος αναμένεται να κυριαρχήσει στις πίστες τα επόμε-

να χρόνια και χάρη στο ελκυστικό παρουσιαστικό του αλλά και τα στοιχεία της προσωπικότητάς του που προκαλούν αβίαστη συμπάθεια έχει αναδειχθεί σε σταρ του αθλήματος – δεν είναι τυχαίο ότι έχει συγκεντρώσει περισσότερους από 16,5 εκατομμύρια followers στο Instagram. Γεννημένος στις 16 Οκτωβρίου 1997 στο Μονακό, ο νεαρός άνδρας αγάπησε τους αγώνες με μηχανοκίνητα οχήματα από πολύ νωρίς στην παιδική του ηλικία. Ο πατέρας του, Ερβέ Λεκλέρ, υπήρξε οδηγός στη δεκαετία του '80 και του '90, συμμετέχοντας σε αγώνες της Formula 3. Αν και ο Ερβέ δεν κατάφερε να πετύχει κάποια μεγάλη αναγνώριση, μετέδωσε το πάθος του για το άθλημα στον μεσαίο γιο του. Ο Λεκλέρ ο πρεσβύτερος ήταν ο πρώτος μέντορας του Σαρλ, υποστηρίζοντάς τον σε κάθε βήμα της καριέρας του και διαδραματίζοντας καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση της αγωνιστικής του φιλοσοφίας. Ο Σαρλ ξεκίνησε την καριέρα του στα karts σε ηλικία μόλις πέντε ετών, στο Brignoles, μια πίστα που ανήκε

στον επιστήθιο φίλο του μεγάλου αδελφού του και μετέπειτα δικό του νονό, Ζιλ Μπιανκί. Η φυσική, πηγαία ικανότητά του πίσω από το τιμόνι ήταν εμφανής από νωρίς και σύντομα άρχισε να κερδίζει πρωταθλήματα. Κατέκτησε τον τίτλο PACA στη Γαλλία το 2005, το 2006 και το 2008, κάνοντας μια πρώτη επί-

● Ο 26χρονος πιλότος της Formula 1 κατάφερε να βγάλει 53 γύρους με μόλις ένα πιτ στοπ.

δειξη της αποφασιστικότητάς του αλλά και του αδιαμφισβήτητου ταλέντου του. Το 2010 ο Σαρλ εντάχθηκε στην εταιρεία διαχείρισης οδηγών All Road Management του Νικολά Τοντ, γεγονός που του άνοιξε νέες πόρτες στην καριέρα του. Το 2014 έκανε το ντεμπούτο του στα μονοθέσια με τη Formula Renault

2.0 Alps, καταλαμβάνοντας τη δεύτερη θέση στο πρωτάθλημα. Οι επιτυχίες συνεχίστηκαν το 2015, όταν συμμετείχε στο Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Formula 3, καταλαμβάνοντας την τέταρτη θέση συνολικά, ενώ κέρδισε το πρωτάθλημα των rookies. Το 2016 ο Λεκλέρ συμμετείχε στο πρωτάθλημα GP3, όπου με την ομάδα της ART Grand Prix κατέκτησε τον τίτλο, κερδίζοντας τρεις αγώνες και αποδεικνύοντας την αξία του ως ένας από τους πιο υποσχόμενους νεαρούς οδηγούς. Την επόμενη χρονιά προήχθη στη Formula 2, όπου η κυριαρχία του ήταν απόλυτη. Αγωνιζόμενος με την ομάδα της Prema Racing, ο Λεκλέρ κατέκτησε τον τίτλο του πρωταθλητή με χαρακτηριστική άνεση, κερδίζοντας επτά από τους αγώνες της σεζόν. Η επιτυχία του στη Formula 2 τού άνοιξε τις πόρτες για τη Formula 1, όπου έκανε το ντεμπούτο του το 2018 με την ομάδα της Sauber. Η πρώτη του σεζόν στην κορυφαία κατηγορία ήταν εντυπωσιακή, καθώς ο Λεκλέρ κατάφερε να αναδείξει το ταλέντο του και

● Ο Σαρλ Λεκλέρ θριάμβευσε την περασμένη Κυριακή στο ιταλικό Grand Prix.

«
Η ζωή του δεν ήταν χωρίς προκλήσεις. Το 2017 ο πατέρας του, Ερβέ, απεβίωσε μετά από μακρά μάχη με σοβαρή ασθένεια, λίγες μέρες προτού ο Σαρλ κερδίσει τον αγώνα στο Μπακού για τη Formula 2. Η απώλεια αυτή ήταν ένα σκληρό πλήγμα για τον νεαρό οδηγό
 »

● Ο ενθουσιασμός του Λεκλέρ για την εξαιρετική επίδοσή του ήταν έκδηλος μετά το τέλος του αγώνα.

να βελτιώσει αισθητά την απόδοση της Sauber, οδηγώντας την στην 8η θέση του πρωταθλήματος κατασκευαστών. Το 2019 ο Σαρλ εντάχθηκε στη Ferrari, μία από τις πιο εμβληματικές ομάδες του αθλήματος. Η πρώτη του σεζόν με τη Scuderia ήταν θριαμβευτική, με τον ανερχόμενο σταρ να γίνεται ο δεύτερος νεαρότερος οδηγός που κατέκτησε role position στην ιστορία της ομάδας, καθώς και ο πρώτος Μονεγάσος που κέρδισε αγώνα στο Grand Prix του Βελγίου. Η νίκη του στη Μόντσα την ίδια χρονιά τον έκανε ήρωα για τους Ιταλούς οπαδούς της Ferrari, επαναφέροντας τις μνήμες των ένδοξων εποχών του παρελθόντος. Ωστόσο, η ζωή του δεν ήταν χωρίς προκλήσεις. Το 2017 ο πατέρας του, Ερβέ, απεβίωσε μετά από μακρά μάχη με σοβαρή ασθένεια, λίγες μέρες προτού ο Σαρλ κερδίσει τον αγώνα στο Μπακού για τη Formula 2. Η απώλεια αυτή ήταν ένα σκληρό πλήγμα για τον νεαρό οδηγό, ο οποίος είχε ήδη χάσει τον μέντορά του, Ζιλ Μπιανκί, σε ένα θανατηφόρο δυστύχημα κατά τη διάρκεια του Ιαπωνικού Grand

Prix το 2014. Μάλιστα είχε πει ψέματα στον πατέρα του λίγο πριν αυτός πεθάνει ότι τον είχαν ήδη πάρει σε ομάδα της Formula 1, κάτι που δεν συνέβη παρά έναν μήνα μετά τον θάνατό του. Παρά τον πόνο αυτών των απωλειών, ο Λεκλέρ συνέχισε να προσπαθεί να κάνει πραγματικότητα τα όνειρά του, τιμώντας τη μνήμη των αγαπημένων του με τις επιδόσεις του στην πίστα. Οι σεζόν της πανδημίας ήταν γεμάτες προκλήσεις για τον Λεκλέρ και τη Ferrari. Το 2020 και το 2021 το μονοθέσιο της Ferrari δεν ήταν ανταγωνιστικό, με αποτέλεσμα ο ατρόμητος πιλότος να περιοριστεί σε δύο και ένα πόντιουμ αντίστοιχα. Παρά τις δυσκολίες, ο Λεκλέρ παρέμεινε αφοσιωμένος στην ομάδα και συνέχισε να δείχνει την αξία του ως οδηγός πρώτης γραμμής. Το 2022 έκανε δυναμική επιστροφή, κατακτώντας το πρώτο του Grand Prix στο Grand Prix της Αυστραλίας και ολοκληρώνοντας τη σεζόν ως δευτεραθλητής, πίσω από τον Μαξ Φερστάπεν. Η σεζόν του 2023, ωστόσο, ήταν κυριαρχούμενη από την ομάδα

της Red Bull και τον Φερστάπεν, αφήνοντάς τον χωρίς νίκη, αλλά με πέντε role positions και έξι πόντιουμ. Το 2024 η Ferrari επιβεβαίωσε την εμπιστοσύνη της στον Λεκλέρ, ανανεώνοντας το συμβόλαιό του για αρκετά χρόνια

ακόμη. Η προσθήκη του Λιούις Χάμιλτον ως συμπαίκτη του για το 2025 φέρνει νέα δυναμική στην ομάδα, προσθέτοντας έναν από τους πιο έμπειρους και επιτυχημένους οδηγούς στην ιστορία του αθλήματος δίπλα του. Το παρόν

του ειδικού Μονεγάσκου είναι γεμάτο υποσχέσεις για ακόμη περισσότερες επιτυχίες και δόξα στο μέλλον. Το τελευταίο διάστημα ο Μαξ Φερστάπεν μοιάζει να περνάει μια νεοφορμέ περίοδο, εξ ου

ΗΣΥΓΧΡΟΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΟΥ ΚΑΣΤΡΟΥ

Το Castello di Reschio, στην περιοχή Ούμπρια της Ιταλίας, μεταμορφώθηκε, με μεγάλη φροντίδα και αγάπη, σε ξενοδοχείο, διατηρώντας την αίγλη και την ατμόσφαιρα της εποχής του.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΝΤΙΑΝΑ ΚΑΡΤΣΑΓΚΟΥΑΗ

Η αγάπη του κόμη Αντόνιο Μπόλζα και της συζύγου του Αντζέλικα για την Ιταλία ξεκίνησε τη δεκαετία του 1980, τότε που μαζί με τα πέντε παιδιά τους ταξίδευαν εκεί για να περάσουν τις διακοπές τους. Ο ευγενικής (ιταλικής) καταγωγής Ούγγρος, η οικογένεια του οποίου αναγκάστηκε να εγκαταλείψει τη χώρα της στη διάρκεια του Ψυχρού Πολέμου, όταν ο ίδιος ήταν μόλις πέντε ετών, είχε εγκατασταθεί πλέον μόνιμα στη Γερμανία και δραστηριοποιούνταν ως εκδότης – η σύζυγός του ήταν αρχιτέκτονας –, έχοντας κατορθώσει να δημιουργήσει μια αξιοσέβαστη περιουσία από την επαγγελματική του δραστηριότητα. Κάθε χρόνο, λοιπόν, νοίκιαζαν κάποια πολυτελή βίλα της ιταλικής υπαίθρου για να περάσουν εκεί όσο διάστημα θα διαρκούσε το ταξίδι τους, αλλά στην πορεία θέλησαν να αποκτήσουν μια δική τους οικία στην περιοχή. Αλλωστε οι επισκέψεις τους στην Ιταλία είχαν αρχίσει να γίνονται ολοένα και πιο συχνές. Αφού αγόρασαν το πρώτο τους εξοχικό στην Ούμπρια, συνέχισαν να επενδύουν και σε

διπλές βίλες, μέχρι που ένα κάστρο, ακριβώς δίπλα από εκεί όπου έμεναν, το Castello di Reschio, χτισμένο τον 10ο μ.Χ. αιώνα, τράβηξε την προσοχή τους. Κατάφεραν να πείσουν τους ιδιοκτήτες να τους το πουλήσουν, μόνο με την προϋπόθεση ότι θα αγόραζαν μαζί και ολόκληρη τη γύρω έκταση, η οποία έφτανε τα 15 τ.χλμ. και περιελάμβανε, εκτός από το κάστρο, 35 εγκαταλελειμμένες μεσαιωνικές αγροικίες. Με τη βοήθεια επενδυτών, η έκταση πέρασε στα χέρια τους το 1994.

Ενα από τα πρώτα πράγματα που έκανε ο Αντόνιο στην καινούργια ιδιοκτησία του ήταν να εκθρέψει άλογα – είναι γνωστή άλλωστε η αγάπη των Ούγγρων και των εύπορων ευγενών για αυτά τα περιήφανα ζώα –, ενώ ο γιος του, Μπένεντικτ, μόλις απέκτησε το πτυχίο του στην Αρχιτεκτονική, ξεκίνησε την καριέρα του ανακαινίζοντας τα αγροτόσπιτα γύρω από το κάστρο, τα οποία αργότερα πουλούσε. Σχεδόν 30 χρόνια μετά, και αφού ο Μπένεντικτ έμεινε εκεί για ένα διάστημα μαζί με τη σύζυγό του, Ντόνα Νέντσια, και τα παιδιά τους, ήρθε η στιγμή να δώσει νέα πνοή και στο ίδιο το Castello di

Reschio, καθώς ο χρόνος είχε αφήσει τα σημάδια του πάνω στο κάστρο. Μια ριζική ανακαίνιση μετέτρεψε το 1.000 ετών κτίσμα σε ένα υπερπολυτελές ξενοδοχείο με 36 δωμάτια, εσπιτόρεια, μπαρ, πισίνα κ.ά., το οποίο μάλιστα προσφάτως απέκτησε τα τρία «κλειδιά» Michelin – αντίστοιχα με τα αστέρια που δίνονται σε εσπιτόρεια –, την ανώτατη βράβευση ποιότητας που απονέμει ο διεθνής οδηγός σε ξενοδοχεία. Επίσης, το Castello di Reschio έχει ίσως τους περισσότερους ακολούθους στο Instagram από οποιοδήποτε άλλο ξενοδοχείο (πάνω από 820.000 τον αριθμό), μια και κάθε γωνιά του αποτελεί και έναν ξεχωριστό «πίνακα».

Πορτρέτα και bespoke έπιπλα

Όπως συχνά βλέπουμε στις ταινίες, το πιο χαρακτηριστικό διακοσμητικό στοιχείο κάθε μεγαλειώδους κάστρου είναι τα πορτρέτα στους τοίχους. Πέρα από την καλλιτεχνική τους αξία, βρίσκονται εκεί ως φόρος τιμής στις προηγούμενες γενιές ιδιοκτητών αλλά και για να αναδείξουν τη διαχρονικότητα του χώρου. Οι Μπόλτζα άφησαν αυτά

Επάνω:
Η πισίνα του Hotel Castello di Reschio στο κέντρο του καταπράσινου τοπίου.
Αριστερά:
Η θέα μέσα από μία από τις σουίτες, τη San Michelle.

Η ΕΚΤΥΦΛΩΤΙΚΗ ΛΑΜΨΗ ΤΩΝ ΔΙΑΜΑΝΤΙΩΝ

Μια διαχρονική ιστορία πλούτου και ισχύος, με αμφιλεγόμενες πτυχές και αρκετές δόσεις μυστηρίου, ξετυλίγεται με επίκεντρο τα πλούσια κοιτάσματα της μαύρης ηπείρου.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΒΙΔΙΟ

Ενας ακατέργαστος πολύτιμος λίθος 2.492 καρατίων που ανασύρθηκε προ ημερών από ορυχείο канаδικών συμφερόντων στην Μποτσουάνα θεωρείται πλέον το δεύτερο μεγαλύτερο διαμάντι όλων των εποχών. Πρώτο μεγαλύτερο διαμάντι όλων των εποχών παραμένει το Cullinan των 3.106 καρατίων που ανακαλύφθηκε στη Νότια Αφρική το 1905. Και το «κυνήγι του θησαυρού», εν προκειμένω η εξόρυξη των πολύτιμων ορυκτών που στολίζουν παραδοσιακά τα δάχτυλα, τους καρπούς και τους λαιμούς (κυρίως) των γυναικών σε όλον τον κόσμο, καλά κρατεί. Ως υπόθεση πολυδιάστατη και συχνά αμφιλεγόμενη, ως ένα παραμύθι με πολλή λάμψη αλλά και πολύ πόνο που ξεκινά από τη «μαύρη ήπειρο» τον 19ο αιώνα.

Τα ορυχεία του Κίμπερλι

Στην πραγματικότητα τα διαμάντια ήταν γνωστά από την αρχαιότητα, μάλιστα κατά πάσα

πιθανότητα ανακαλύφθηκαν στην Ινδία. Η Βενετία και μετά η Μπριζ, η Αμβέρσα και το Αμστερνταμ υπήρξαν σημαντικά ευρωπαϊκά κέντρα της διακίνησης και της κατεργασίας τους. Όμως, η δική μας ιστορία αρχίζει να ξετυλίγεται από την εποχή οπότε ήρθαν στο φως τα πρώτα μεγάλα κοιτάσματα διαμαντιών στη Νότια Αφρική και δημιουργήθηκαν τα πρώτα ορυχεία στην πόλη Κίμπερλι. Εκεί ο βρετανός επιχειρηματίας και πολιτικός Σέσιλ Ρόουντς ίδρυσε το 1888 την εταιρεία De Beers που κατείχε μονοπωλιακή θέση στην αγορά διαμαντιών, ελέγχοντας την παραγωγή και την τιμή των πολύτιμων λίθων παγκοσμίως – σύμφωνα με δημοσιεύματα, η De Beers ως τις αρχές του 21ου αιώνα ήλεγχε το 80% της παγκόσμιας αγοράς διαμαντιών. Με γρήγορους ρυθμούς, η εξόρυξη διαμαντιών επεκτάθηκε σε άλλες αφρικανικές χώρες, όπως η Ναμίμπια, η Μποτσουάνα, η Ανγκόλα, η Σιέρα Λεόνε και η Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό,

● Τα διαμάντια που κοσμούν το σκήπτρο και το στέμμα του βρετανού μονάρχη προέρχονται από την κοπή του 3.106 καρατίων Cullinan.

για να συνδεθεί όμως και με εμφυλίες πολέμους και σφοδρές συγκρούσεις – βλέπε τα διαβόητα «ματωμένα διαμάντια» της Σιέρα Λεόνε. Με όλα τα προβλήματα και τις εντάσεις, η εξόρυξη διαμαντιών στην Αφρική παραμένει βασική πηγή εσόδων για αρκετά κράτη. Και αν στις μέρες μας το κίνημα για τα ανθρώπινα δικαιώματα, οι ανησυχίες για την καταστροφή του περιβάλλοντος και η ανάγκη για βιώσιμη ανάπτυξη οδηγούν σε νέες πρακτικές και μεθόδους, αυτό δεν σημαίνει πως έχουν εξαλειφθεί η διαφθορά και οι κοινωνικές ανισότητες που συνοδεύουν την αγορά και τη διακίνηση των πολύτιμων λίθων.

Το ανεκτίμητο Cullinan...

Από το 1905, οπότε ανακαλύφθηκε στο ορυχείο Premier No 2 της Νότιας Αφρικής, μέχρι και σήμερα, το Cullinan των 3.106 καρατίων παραμένει το μεγαλύτερο διαμάντι του κόσμου. Η αποικιοκρατική κυβέρνηση της Τρανσβάαλ υπό τον Λούις Μπόθα το έκανε δώρο στον Εδουάρδο Ζ' του Ηνωμένου Βασιλείου. Η διαδικασία της κοπής του πραγματοποιήθηκε στο Αμστερνταμ το 1908, με τα επιμέρους διαμάντια που δημιουργήθηκαν να στολίζουν σήμερα διάφορα κοσμήματα του βρετανικού Στέμματος. Λέγεται πως το αρχικό διαμάντι κόπηκε σε εννέα μεγάλα κομμάτια (δύο από αυτά είναι τοποθετημένα στο σκήπτρο και στο

στέμμα του βρετανού μονάρχη) και εκατό μικρότερα. Στη συλλογή της βρετανικής βασιλικής οικογένειας (Crown Jewels) περιλαμβάνεται και το Koh-i-Noor (στα περσικά «Βουνό του Φωτός»), που θεωρείται πως είναι ένα από τα μεγαλύτερα κομμένα διαμάντια στον κόσμο.

...και άλλοι θησαυροί

Το Lesedi La Rona, που βρέθηκε το 2015 στην Μποτσουάνα και ζύγιζε 1.109 καράτια, ήταν μέχρι πρότινος, δηλαδή μέχρι την πρόσφατη ανακάλυψη του ακατέργαστου πολύτιμου λίθου των 2.492 καρατίων, το δεύτερο μεγαλύτερο διαμάντι του κόσμου. Το 2017 πωλήθηκε στην εταιρεία του βρετανού κοσμηματοπώλη Λόρενς Γκραφ για 53.000.000 δολάρια. Η διαδικασία κοπής και γυαλίσματος διήρκεσε πάνω από 18 μήνες, ενώ το μεγαλύτερο κομμάτι που προέκυψε είναι γνωστό ως Graff Lesedi La

● Το Lesedi La Rona, που βρέθηκε το 2015 στην Μποτσουάνα και ζύγιζε 1.109 καράτια, θεωρείται το τρίτο μεγαλύτερο διαμάντι του κόσμου.

Το «κακότυχο» διαμάντι Hope αγοράστηκε από τον αμερικανό κοσμηματοπώλη Χάρι Γουίνστον το 1949, ο οποίος το δώρισε στο Smithsonian Institution το 1958 και σήμερα εκτίθεται στο Εθνικό Μουσείο Φυσικής Ιστορίας της πρωτεύουσας Ουάσιγκτον

● Ειδικοί εξετάζουν το Star of Sierra Leone, που βρέθηκε το 1972 στη Σιέρα Λεόνε και ζύγιζε 968,9 καράτα (πρωτού κοπεί σε 17 επιμέρους διαμάντια).

● Το «καταραμένο» Hope Diamond εκτίθεται στο Εθνικό Μουσείο Φυσικής Ιστορίας της Ουάσιγκτον.

Rona. Το όνομα Lesedi La Rona σημαίνει στη γλώσσα Τσουάνα, που ομιλείται στην Μποτσουάνα, «Το φως μας». Το Excelsior ανακαλύφθηκε το 1893 στη Νότια Αφρική και ζύγιζε 995,2 καράτα. Το 1903 κόπηκε από την εταιρεία Asscher στο Αμστερνταμ σε μικρότερα κομμάτια, με το μεγαλύτερο να ζύγιζε 69,68 καράτα. Η επιχείρηση θεωρήθηκε αποτυχία. Πάντως μερικά από τα κομμάτια του αγοράστηκαν από την Tiffany & Co. Και ένα από εκείνα λέγεται πως αγοράστηκε το 1996 από τον πολυεκατομμυριούχο Ρόμπερτ Μουσαουάντ για 2.642.000 δολάρια.

Μια κατάρρα που κρατά αιώνες

Το Hope εξορύχθηκε τον 17ο αιώνα όχι στην Αφρική αλλά στην Ινδία. Ο γάλλος έμπορος Ζαν Μπατίστ-Ταβερνιέ, στον οποίο ανήκε, το πούλησε στον βασιλιά Λουδοβίκο ΙΔ' της Γαλλίας. Το

διαμάντι κόπηκε και έγινε γνωστό ως το «Γαλλικό Μπλε». Κατά τη διάρκεια της Γαλλικής Επανάστασης κλάπηκε, για να επανεμφανιστεί το 1812 στο Λονδίνο, και αργότερα να βρεθεί στη συλλογή των αδελφών Τόμας και Χένρι Φίλιπ Χόουπ της ομώνυμης τραπεζικής δυναστείας, από την οποία πήρε και το όνομά του. Το διαμάντι θεωρείται καταραμένο, σύμφωνα μάλιστα με μια (εντελώς αυθαίρετη) εκδοχή το φορούσε η Μαρία Αντουανέτα πριν από τον αποκεφαλισμό της. Υπάρχουν δεκάδες ακόμα επισημμένες ιστορίες σχετικά με την κακοτυχία που έφερε στους εκάστοτε ιδιοκτήτες του, που ο ένας αυτοκτόνησε, ο άλλος σκοτώθηκε από ρώσους επαναστάτες, ο τρίτος λιντσαρίστηκε, άλλος φυλακίστηκε, άλλος τρίτος πετάχτηκε σε έναν γκρεμό μαζί με τη γυναίκα του και με το παιδί του και πάει λέγοντας... Το «κακότυχο» Hope αγοράστη-

κε από τον αμερικανό κοσμηματοπώλη Χάρι Γουίνστον το 1949, ο οποίος το δώρισε στο Smithsonian Institution το 1958. Σήμερα εκτίθεται στο Εθνικό Μουσείο Φυσικής Ιστορίας της πρωτεύουσας Ουάσιγκτον.

Η δυσδιάκριτη αλήθεια

Το Star of Sierra Leone, που βρέθηκε το 1972 στη Σιέρα Λεόνε και ζύγιζε 968,9 καράτα (πρωτού κοπεί σε 17 επιμέρους διαμάντια), το Incomparable, που βρέθηκε το 1984 στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό και ζύγιζε 890 καράτα, το Golden Jubilee, που βρέθηκε το 1985 στη Νότια Αφρική και ζύγιζε 755 καράτα, το Millennium Star, που βρέθηκε το 1990 στο Ζαΐρ και ζύγιζε 777 καράτα, και το Woyie River, που βρέθηκε το 1945 στη Σιέρα Λεόνε και ζύγιζε 770 καράτα, είναι μερικά ακόμα από τα μεγαλύτερα διαμάντια του κόσμου. Το Pink Legacy, που το